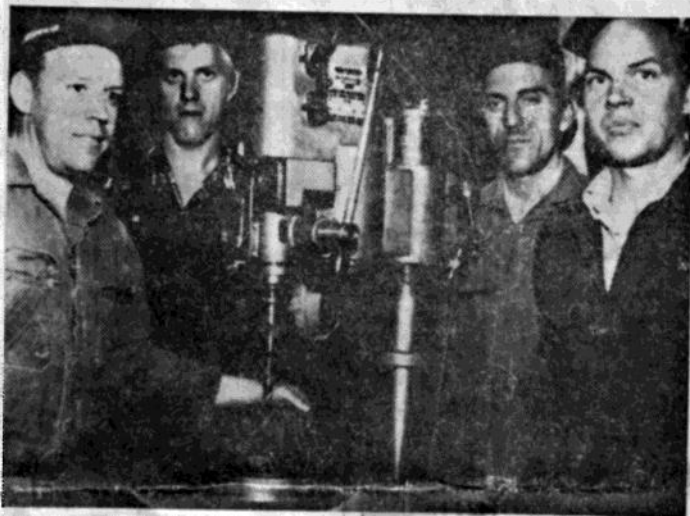

”Vi bygger upp rörelsekapital genom små uttag för egen del”

För fem och ett halvt år sedan startade Uno Augustsson, Gunnarskog, en liten verkstad hemma i ett uthus. Han hade lärt sig svetsa och vidare hade han gått en del andra verkstadstekniska kurser. I dag är han i full fart i Nordsjöbruks nedlagda skola och som kompanjon har han brodern Viggo. Men inte nog därmed. Augustssons Svets, som firman heter, har också fyra anställda, och bland dessa återfinns två bröder till Uno och Viggo.

Bredvid en bormaskin ses här de fyra bröderna i Augustssons Svets. Från vänster Uno, Gert, Allan och Viggo.

Den gamla skolan hyr bröderna av Gunnarskogs kommun, som gjorde den iordning till verkstadslokal. Där har man nu fullt upp med jobb, som i huvudsak omfattar byggnadssmide. Men bröderna Augustsson har också egna konstruktioner på tillverkningsprogrammet, bl. a. en ståltrappa, som blivit något av en succé och som man skulle kunna tillverka åt-

skilligt fler av om man hade större utrymme och bättre maskinpark. Balkongräcken är en annan mycket säljbar produkt.

— Vi har också en hel del legoarbete, berättar fabrikör Uno Andersson. Det är främst åt Johnson-verken i Charlottenberg. Ett par man har i regel jobb hela året för deras räkning.

En kvarts miljon i omsättning.

Augustssons Svets omsätter mellan 200.000—300.000 kr. om året.

— Vi skulle kunna expandera. Jobb finns. Tyvärr måste vi på grund av trångboddhet tacka nej till en hel del beställningar. Men att bygga ut har också sina problem i våra dagar. Tills vidare fortsätter vi i nuvarande omfattning.

— Ni har två bröder anställda. Hur utfaller det. Slakten är ju värst, sägs det?

— Det går allt bra. Ibland måste vi jobba över, helger t. ex., och det går nog lättare att få slakten att göra det än andra.

Det klagas mycket nu för tiden att det är svårt att driva såna här småföretag. Pålagor och annat är betungande.

— Det är klart att Viggo och jag skulle klara oss bättre för tillfället om vi vore ensamma. Men stillestånd är ju detsamma som tillbakagång, säger Uno Augustsson, som berättar att han började med två tomma händer. För att få rörelsekapital tar de båda ägarna ut så lite kontanter ur rörelsen som möjligt för egen del. Knapert kan det bli ibland, särskilt när krediterna blir för

långa. Ibland ligger man ute med belopp på hundra tusentals kr.

Bättre väg om tio år.

— Nordsjöbruks skola ligger ocentralt. Hur har Du det med transporter?

— Kommunikationerna är ju dåliga här, särskilt sedan bussen slutade gå. Vissa saker kunde man ju få och sända med denna. I övrigt ansluter jag mej helt till de andra här i trakten, som tycker att vägen är alldeles för dålig och att det görs för lite för att få bättring till stånd. Det har cirkulerat listor där folk skrivit på för att få fart på det hela. Men det ser mörkt ut. Enligt vad vägmästaren berättade för mej är ombyggnaden av vägen Charlottenberg—Allstakan, som är 13 kilometer lång, indelad i lika många byggetapper omfattande 13 år. Det skulle i så fall bli en kilometer om året. Eftersom vi ligger på sluttampen skulle det dröja cirka tio år innan vi får bättre väg. Man får verkligen vara utrustad med ett stort tålamod, men det får man ju överhuvud taget nu i glesbygderna, slutar fabrikör Augustsson.

Harry Erneclou.